

Sarlós Lászlóné

Ezen a képen én vagyok. 1953-ban készült a kép. A férjem, Laci akkor volt börtönben, és be lehetett küldeni neki egy képet, és én ezt küldtem be neki. Persze a börtönben ellenőrizték a leveleket meg a képeket is. Ezért van a hátoldalára ráírva, hogy "ellenőrizve". Ezt a Kozma utcába küldtem be, a fogdába.

A férjemmel Palesztinában találkoztam. Ott volt az esküvő 1946-ban, de ő mindenáron vissza akart menni Budapestre, nem érezte jól magát Izraelben. 1946-ban érkeztünk Budapestre. Laci a magyar

hadseregénél helyezkedett el. A gépkocsihadosztálynál volt százados. Én héberórákat adtam, azokat tanítottam héberül, akik ki akartak menni.

Amikor jött a Rajk-per, minden külföldről hazajött gyanús lett, és lecsuktak minket. Először a férjemet vitték el, és még aznap éjjel elvittek engem is. Azzal indokolták ezt, hogy a férjem angol kém, és nekem tudni kellett, hogy ő kémkedik az angoloknak. Ami persze nem volt igaz. Én ültem az Andrássy út 60-ban három hónapig, és utána majdnem három évet Kistarcsán internálótáborban. 1950. október huszonhatodikán vittek el, és 1953 augusztusában szabadultam, amikor Nagy Imre megszüntette az internálótáborokat.

A férjem először az Andrássy út 60-ban volt három hónapig. Utána volt Vácott, és utána a Kozma utcai gyűjtőfogházban. Ott, mint térképész "dolgozott". Az angol hadseregben is térképész volt. Én nagyon sokáig nem tudtam róla [hogy hova vitték az Andrássy útról], és egyszer csak kaptam egy levelezőlapot, írt arra a címre, ahol előzőleg laktunk. Akkor az illető, aki ott lakott, elment egy másik barátnőmhöz, és ő értesített engem a börtönben. Amikor kiszabadultam, jártam rendszeresen beszélőre, egyszer egy hónapban. Én szabadultam először, és Lacim 1954. április huszadikán. Ezt onnan tudom, hogy az Hitler születésnapja, nevezetes dátum. Lacit kilenc évre ítélték, és leült négy és felet. És aztán azt mondta neki az egyik, hogy Sarlós elvtárs, magának két évvel hamarabb kellett volna szabadulni, de eltűntek az iratai.